

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

lige Amtmænd og samtlige Byraad samt til Københavns Magistrat og Frederiksborg Kommunalbestyrelse, ifølge hvilke Cirkulærer Ministeriet for at holde Værnemagerfirmaer ude fra Vejfondsarbejder indtil videre har tilladt, at Vejfondsarbejder bortgives i Entreprise efter stedfunden bunden Licitation.

Hertil skal jeg bemærke, at baade Ministeriet for offentlige Arbejder og Arbejds- og Socialministeriet har modtaget adskillige Henvendelser baade om at bevare og at ophæve Cirkulæret. Jeg kan sige, at Spørgsmaalet for Tiden bliver overvejet i Ministeriet for offentlige Arbejder, og da disse Overvejelser ikke er tilendebragt, vil der antagelig endnu gaa nogen Tid, før der træffes Afgørelse. Jeg finder dog Anledning til at minde om, at da man i dette høje Ting gennemførte Værnemagerlovene, blev der af den daværende Handelsminister, det ærede Medlem Hr. Fibiger, paa direkte Spørgsmaal fra Medlemmer af Rigsdagen om dette Cirkulæres Tilbagekaldelse, naar disse Love var gennemført, sagt, at det vilde selvfølgelig ske. Men som sagt, Overvejelserne er i Gang, og hvornaar de er afsluttet, kan jeg ikke udtale mig om ved denne Lejlighed.

Det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen har rettet Kritik mod saavel Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenets som Generaldirektoratet for Statsbanernes Ansættelse af Løsarbejdere som Aspiranter, hvorved de paagældende Løsarbejdere gaar meget ned i Løn. Ifølge Tjenestemandslovens § 6, Stk. 6, er Ansættelse som Tjenestemand i Stillinger med Grundløn af 5 100 Kr. og derunder betinget af mindst 2 Aars Tjeneste paa Aspirantvilkaar og med Aspirantløn. Det vil i Praksis sige, at Tjenestemandslønningen udbetales med et Fradrag af 5 pCt. Der er saaledes for Tiden ikke stor Forskel mellem laveste Tjenestemandsløn og Aspirantlønnen for Aspiranter over 21 Aar. Denne Ordning er der formentlig ikke væsentligt at indvende imod, naar det drejer sig om unge Folk, der kun har været ansat en kort Tid i Statens Tjeneste, men jeg er enig med det ærede Medlem i, at Ordningen virker uretfærdigt over for Folk, der har været ansat i en Aarrække og derfor gaar væsentligt ned i Løn, naar de antages som Aspiranter. Imidlertid har jeg jo ikke paa nuværende Tidspunkt nogen Mulighed for at ændre dette Forhold, da Bestemmelsen er fastsat i Lønningsloven, men man maa haabe, at Lønningskommissio-

nen har haft sin Opmærksomhed henvendt ogsaa paa dette Forhold.

Med Hensyn til den af det ærede Medlem fremsatte Paastand om, at Post- og Telegrafvæsenet skulde have truet de løst ansatte Arbejdere med Afsked, saafremt de ikke ønskede Ansættelse som Aspiranter, maa jeg bestride, at Generaldirektoratet skulde have fremsat en saadan Trusel, og jeg vil opfordre det ærede Medlem til, hvis han har Beviser i saa Henseende, at give mig disse Beviser, saa skal Sagen blive nærmere undersøgt.

I øvrigt ønsker jeg at benytte denne Lejlighed til at udtale min varmeste Paaskønnelse af det store og dygtige Arbejde, som saavel Tjenestemænd som løst ansatte ved Post- og Telegrafvæsenet og Statsbanerne har udført i Besættelsens tunge Aar. Dette Arbejde er ofte blevet udført under meget vanskelige og farefulde Forhold, og man er dette Personale megen Tak og Paaskønnelse skyldig, fordi det med aldrig svigtende Pligtopfyldenhed har gennemført dette for det danske Samfund saa livsvigtige Arbejde.

Det ærede Medlem Hr. Stæhr Johansen var inde paa Spørgsmaalet om den særlige Aldersgrænse ved Statsbanerne, som han fandt hurtigst muligt burde ophæves. Det er bekendt, at Aldersgrænsen ved Statsbanerne i en Aarrække har været nedsat, først, fra 1933, til 65 Aar, senere til 66 og derefter, fra 1940, til 67 Aar. Denne Nedsættelse, der fra Statsbanernes Side altid har været tænkt at skulle være af midlertidig Karakter, var fra først af begrundet med overtallige Tjenestemænd ved Statsbanerne og senere med en stærkt uheldig Aldersfordeling inden for Personalet. Spørgsmaalet om Bortfald af den midlertidige Aldersgrænse som Følge af stigende Personalebehov blev af Generaldirektoratet for Statsbanerne rejst over for Regeringen i August 1943, men blev ikke færdigbehandlet inden Regeringens Fra-træden den 29. August samme Aar. Under de særlige Forhold derefter mente man ikke administrativt at burde gennemføre nogen Ændring, bl. a. ogsaa fordi Personaleorganisationerne gik imod en saadan. Spørgsmaalet behandles nu af Lønningskommissionen, og under Hensyn til, at dennes Arbejde maa antages at kunne afsluttes, saaledes at Forslag til Tjenestemandsløvslov kan forelægges i indeværende Rigsdagssamling, vil man finde det ønskeligt at faa Spørgsmaalet løst ved denne Lønningslovrevision og ikke ved særskilt Behandling.

Det er rigtigt, at Statsbanerne i Krigsperioden i høj Grad har arbejdet med